

Sygestuernes indvendige Høide retter sig mest efter Størrelsen og Udstrækningen af samme og bliver altid ansat i Forhold til disse; mindre Sygestuer og Cnebarceller have saaledes en indvendig Høide af ca. 11 à 11½ Fod, og større Sygestue en do. Høide af ca. 12—14 Fod, hvilken sidste sjældent overstiges, undtagen naar særegne Forhold betinge det.

Udsforholdene, som jo for Sygestuerne ere af stor Vigtighed, vare overalt fyldestgjørende. Man anbringer enten Vinduerne i Stuens ene Side eller ogsaa, saaledes i de store Sale, i begge disses Længdesider; Vinduerne ere store, for at Ujset kan blive saa ensartet som muligt, og er disses samlede Størrelse i Udsaabningen i Reglen $\frac{1}{6}$ og undertiden $\frac{1}{5}$ af Sygestuens Gulvareal, hvilket nøie overholdes.

Bæggene i Stuerne eller Salene pudses i Almindelighed med Kalkmørtel og oliemalet, dog har man f. Ex. i Bade- og Badstuerommene i Ebbendorffer-Hospitalet i Hamburg forsøgt i ca. 3 Alens Høide fra Gulvet, i Stedet for Pudsen, at belæde Bæggene med de saakaldte „Verblendsteine“ af gul Farve, nævnte Belædning, der var anbragt med stor Nøiagtighed. Jugerne i Størrelser som et almindeligt Amsblads, svarende efter Overlægens Udtalelser at dømme, fuldt ud til den tilsigtede Hensigt med Hensyn til Bæggens Renholdelse.

Større Hjørner paa Bæggene eller ved Løfterne vare overalt undgaaet, disse vare afrundede for derved bedre at kunne fritages for Ansamlinger af Smuds og Bacterier m. m.

Løfterne i 1 Stages Pavilloner eller Blocks forsynes i Reglen med et almindeligt Gibsbætte; i 2 Stages Bygninger udføres det mellemiggende Bjælkelag som flade Hvælvinger mellem Terræbjælker, pudset paa sædvanlig Maade med Kalkmørtel og oliemalet.

Ved de nyere Hospitalsbygninger, særlig de for den kirurgiske Klinik, anvendes overalt de saakaldte Ryttertage, der bestaa i Anbringelsen af en smal Abning i Løftet over Sygestuerne og i disses hele Længde, der kommunikerer med den ydre Luft forsynet med Lemme til Lukning i de koldere Aarstider. Tagrytteren gives vertikale Sider over det almindelige Tag, i hvilke der anbringes Bippevinduer eller Klapper, der ved en særlig Mechanisme dirigeres fra Stuerne.

Overalt, hvor dette for en naturlig Ventilations Tilvejebringelse har fundet sin Anvendelse, udtaler man sig meget rosende om Ryttertagenes Nytte og gode Egenskaber.

Med Hensyn til Ryttertagenes Anvendelse her i Landet, baseret paa de her herskende klimatiske Forhold, da tro vi at de ved Blegdamshospitalet indvundne Resultater og Erfaringer at kunne udtale, at Ryttertagenes Anvendelse som naturlig Ventilation for Sygestuerne, ikke egne sig for os, da de den største Del af Aaret ikke vil kunne anvendes med nogen Nytte, hvorhos disses Anbringelse er meget kostbar.

Til Gulv i Sygestuerne, hvor der stilles den Fordring, at de skulle afgive et Materiale, der med Lethed lader sig renholde, og som ved Vadsning eller Desinficering ikke er meget modtagelig for Jugtighed eller lader sig angribe af Desinfektionsmidler, saasom Karbolvand eller Sublimat, har man enten anvendt det saakaldte Skibsbætte, der bestaar af en haard Træsart, f. Ex. Egetræ i kvadratiske eller rektangulære Plader, der lægges i flydende Asfalt, og enten maattet med hed Vinolie eller kan ferniseret, eller ogsaa det saakaldte Terrazzo-Strich, der bestaar af en Betonlægning med Marmorstjærver, der efter Henlægningen planflises i Vinolie.

Det sidstnævnte Materiale har den Fordel fremfor alt andet Belægningsmateriale, at man undgaar alle Juger i Gulvene, da nævnte Masse jo danner en hel, sammenhængende Flade, paa hvilket man i Hospitalet sætter megen Pris.

Måssen kan eksempelvis sammenlignes med de hos os i den senere Tid anvendte Mosaikfliser, og skulle vi særlig fremhæve dette Belægningsmateriale.

Hvor nævnte Terrazzo-Belægning eller de saakaldte Skibsgulve ikke ere bragte i Anvendelse, saasom i Städtisches Krankenhaus i Friedrichshain ved Berlin, har man i Stedet for disse anvendt de i Udlandet meget almindelige Metlacherfliser, hvilke ligeledes ere kjendte herhjemme, skjøndt de kun anvendes efter en lille Maalestof.

Ved de her anførte Gulvbelægninger af Terrazzo eller Fliser er der dog den Mangel, at de give et koldt Gulv for Patienterne, og har man derfor ved de senere Bygninger, f. Ex. ved Ebbendorffer-Hospitalet i Hamburg, søgt at hæve denne Mangel ved at lade Gulvene i Sygestuerne opvarme gjennem murede Kanaler under Gulvene, og tror derved at have hævet Anken over Fodkulde.

Det er en Selvfølge, at der ved sidstnævnte Anordning af Gulvene altid søges, saavidt muligt, at undgaa Benyttelsen af Fodpæneler af Træ eller deslige, der ere erstattede